

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 martie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 decembrie 2017, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, în cauza penală în privința inculpatului

Uzun Stepan XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în
XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 23.05.2017 - 25.09.2017;

2. Instanța de apel: 31.10.2017 - 07.12.2017;

3. Instanța de recurs: 12.02.2018 - 14.03.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 25 septembrie 2017, Uzun Stepan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.326 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 1500 unități convenționale.

S-a dispus încasarea din contul lui Uzun Stepan în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 11550 lei.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Uzun Stepan susținând că are influență asupra persoanelor publice, angajați în cadrul Biroului Vamal Intern Cahul, responsabili de plasare în regim vamal de import a automobilelor cu numere străine, care au fost introdu-se pe teritoriul R.Moldova până la 01 noiembrie 2016, beneficiare de achitarea accizelor în mărime de 30% din cota accizelor, în perioada 28 februarie - 19 martie 2017, a pretins de la Bratu Veronica, care are în folosință unitatea de transport de model „Mercedes A 160”, cu n/î XXXXX, ce aparțin R.Bulgaria, suma de 150 euro, pentru ca ulterior persoanele publice din cadrul Biroului Vamal Intern Cahul să urgenteze și să faciliteze procedura de plasare în regim vamal a respectivei unități de transport, fără ca aceasta să fie scoasă de la evidență din R.Bulgaria.

În continuare, în scopul realizării intenției sale infracționale, Uzun Stepan, la 19 martie 2017, ora 12.35, aflându-se pe teritoriul stației de alimentare „Lukoil” de pe str.Mihai Viteazul, mun.Cahul, a pretins și a primit de la Bratu Veronica, bani în sumă de 150 euro, pentru sine, susținând că pentru influențarea persoanelor publice din cadrul Biroului Vamal Intern Cahul, responsabili de plasarea în regim vamal de import a automobilelor cu numere străine, care au fost introduse pe teritoriul R.Moldova până la 01 noiembrie 2016, beneficiare de achitarea accizelor în mărime de 30% din cota accizelor, pentru ca ulterior, persoanele publice din cadrul Biroului Vamal Intern Cahul, să îndeplinească procedura de plasare în regim vamal a unității de transport sus-indicate, fără ca aceasta să fie scoasă de la evidență

din R.Bulgaria.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul E.Grosu în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia în partea încasării cheltuielilor de judecată, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie respinsă solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată, invocând că instanța neîntemeiat a dispus încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, acestea urmând a fi acoperite de către stat.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 decembrie 2017, apelul declarat de către avocatul E.Grosu în numele inculpatului a fost admis, casată sentința în partea cheltuielilor judiciare, rejudecată cauza în această parte și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a respins solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 11550 lei, ca nefondată. În rest, prevederile sentinței au fost menținute.

În motivarea soluției instanța de apel a reținut că sentința a fost contestată doar în partea încasării cheltuielilor judiciare.

Examinând apelul în acest context, instanța de apel a considerat că, în virtutea prevederilor art.143 alin.(2) Cod de procedură penală, prima instanță neîntemeiat a încasat din contul inculpatului cheltuielile judiciare, care au fost efectuate în cadrul urmăririi penale pentru acumularea probatoriului necesar, or, în cazurile când expertiza este dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei sunt achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Astfel, instanța de apel a reținut că expertizele trasologică nr.34/12/3-R-126 și cea grafoscopică nr.34/12/3-R-124 din 26.04.2017, au fost dispuse de către organul de urmărire penală în vederea acumulării probelor care confirmă vinovăția inculpatului, fiind acțiuni procesuală ce țin de administrarea probatoriului în vederea posibilității formulării învinuirii și atragerea persoanei la răspundere penală, acțiuni care este pusă în sarcina părții acuzării.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și menținerea sentinței, pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța nu a ținut cont de prevederile art.227 și 229 Cod de procedură penală și incorect a soluționat chestiunea legată de cheltuielile judiciare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul respectiv în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Motivele recurentului, precum că instanța de apel neîntemeiat a respins cererea în vederea compensării cheltuielilor judiciare, încălcând astfel prevederile art.227 și 229 Cod de procedură penală, sunt nejustificate.

Astfel, potrivit art.227 alin.(1) și (3) și 229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

La caz, recurentul nu a ținut cont că cheltuielile pentru efectuarea expertizelor trasologică nr.34/12/3-R-126 și grafoscopică nr.34/12/3-R-124 din 26.04.2017, în sumă de 11550 lei, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar și că acestea sunt trecute, de fapt, în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama condamnatului, or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat. Trecerea cheltuielilor judiciare în procesul penal în contul statului își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca niciun infractor să nu rămână nepedepsit. Or, într-o situație contrară, acest principiu nu-și mai are valoarea.

În această ordine de idei, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a respins solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, ca fiind nefondată.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea soluției contestate, precum și motivele adoptării ei, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui Uzun Stepan, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 aprilie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu